

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 18C/116/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512206624
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7512206624.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie samosudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36613843 proti odporcovi Q. Š., J.. XX.XX.XXXX, G. L. XX, XXX XX, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom S.. M. H., L.J. Okresného N. H. F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778 so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, zast.: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník v konaní o zaplatenie 680,38 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 536,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% zo sumy 536,40 eur od 13.12.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania na účet navrhovateľa v sume 23,28 eur a na účet právneho zástupcu navrhovateľa v sume 141,79 eur, všetko to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 680,38 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania ročne zo sumy 536,40 eur od 13.12.2011 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov tohto konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť ISTROBANKA, a.s., ktorá zanikla na základe zlúčenia so spoločnosťou Československá obchodná banka, a.s., ktorá následne dňa 12.12.2011 zmluvou o postúpení pohľadávky postúpila túto pohľadávku na navrhovateľa. Na základe zmluvy č. 43123/110/2007 o poskytnutí spotrebiteľského úveru a o vydaní a používaní karty Sphere card tak poskytol predchodca postupcu (ISTROBANKA, a.s.) odporcovi kreditnú bankovú platobnú kartu, kartový účet s výškou úverového limitu 20.000 Sk. s výhodami zľavovej karty Sphere card. Odporca sa zaviazal tieto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokmi určenými podľa čl. 3 zmluvy a v súlade s obchodnými podmienkami ISTROBANKY, a.s. pre karty MasterCard v minimálnej splátke 5% z aktuálneho zostatku + poplatky a úroky alebo 1/30 z poskytnutého úverového limitu. Vzhľadom na to, že odporca úver nesplácal dňa 14.04.2009 vyhlásil predchodca postupcu splatnosť, pričom celkový nedoplatok činil sumu 680,36 eur, z čoho suma 143,98 eur predstavuje dlžne úroky a dlžné úroky z omeškania a suma 536,40 eur predstavuje istinu úveru.

Pobyt odporcu sa konajúcemu súdu nepodarilo zistiť, a preto odporcovi na ochranu jeho práv a oprávnených záujmov mu ustanovil v zmysle § 29ods. 2 O.s.p. opatrovníka, ktorý, vo veci sa nevyjadril ani nezaslal súdu svoje stanovisko.

Dňa 24.05.2012 vstúpil do konania vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778 so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, zast.: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník. Konajúci súd si splnil svoju oznamovaciu povinnosť a oznámením zo dňa 18.07.2012 oznámil účastníkom konania túto skutočnosť a zároveň ich vyzval aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Odporca sa k tomuto vstupu nevyjadrila, ani jej opatrovník. Právny zástupca navrhovateľa sa k vstupu vedľajšieho účastníka nevyjadril, pričom nezaslal k nemu žiadne námietky a zároveň zaslal súdu rovnopis návrhu na začatie konania. Súd mal za to, že ani jeden z účastníkov konania nemá námietky voči vstupu vedľajšieho účastníka a preto s ním ďalej vo veci konal - zaslal mu opis návrhu ako aj procesné poučenia a predvolával na jednotlivé pojednávania.

Dňa 09.02.2015 doručil tunajšiemu súdu právny zástupca navrhovateľa námietku prípustnosti vedľajšieho účastníka, pričom sa už odvolával na novú právnu úpravu súvisiacu s predložením súhlasu toho, na strane ktorého hodlá vedľajší účastník vstúpiť do konania.

Podľa ustanovenia § 93 O.s.p. v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania a teda v čase keď súd zaslal účastníkom konania oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka právna úprava nevyžadovala súhlas odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka, ktorý by vedľajší účastník musel predložiť už pri svojom vstupe.

Podľa §93 O.s.p. v danom období:

(1) Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

(2) Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. 10a)

(3) Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

(4) V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Na základe uvedeného tak súd má za to, že tu nie je potrebné ani dôvodné osobitne rozhodovať o vstupe vedľajšieho účastníka, pretože súd postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi, účastníkom konania riadne a včas oznámil vstup vedľajšieho účastníka, pričom tí ani sa nevyjadrili k tomuto vstupu, pričom vo veci už boli vytyčené aj pojednávania, na ktorých sa právny zástupca vedľajšieho účastníka, ani opatrovník žalovaného nezúčastnili, avšak navrhovateľ žiadnym spôsobom nedal najavo, že nesúhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka a na pojednávaní zo dňa 04.12.2012, kde bol prítomný len právny zástupca navrhovateľa boli doručené súdu ďalšie dokumenty do spisu, pričom toto pojednávanie sa skončilo tak, že sa odročilo na neurčito s tým, že právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka a opatrovníkovi odporcu sa doručia doklady, ktoré do súdneho spisu založil žalobca a to čl. 69 a nasl. s tým, že budú vyzvaní aby sa k nim vyjadrili. Navrhovateľ vzniesol tieto námietky až dňa 09.02.2015, čo je podľa súdu extrémne dlhá doba odkedy navrhovateľ vyzval súd na vyjadrenie sa, či nemá námietky voči vstupu vedľajšieho účastníka, pričom zaslaním opisu návrhu mal súd za to, že nemá námietky a súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka a preto s týmto ďalej vo veci konal.

Vedľajší účastník sa k návrhu vyjadril tak, že vzniesol námietku premlčania pri splátkach splatných 3 roky pred podaním žaloby a žiadal aby navrhovateľ presne špecifikoval, z ktorých dlžných splátok a za ktoré

obdobie pozostáva istina, kedy nastala splatnosť tej - ktorej splátky a z čoho sa skladajú, čo obsahujú jednotlivé splatné splátky a zároveň žiadal priznať náhrady trov právneho zastúpenia.

Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Podľa § 200 ea) ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od tohto okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 115 a) ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Na základe zmluvy č. 43123/110/ 2007 o poskytnutí spotrebiteľského úveru a o vydaní a používaní karty sphere card zo dňa 04.01.2007, poskytol predchodca postupcu odporcovi kreditnú bankovú platobnú kartu, kartový účet s výškou úverového limitu 20.000 Sk. s výhodami zľavovej karty Sphere card. Odporca sa zaviazal tieto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokmi určenými podľa čl. 3 zmluvy a v súlade s obchodnými podmienkami ISTROBANKY, a.s. pre karty MasterCard v minimálnej splátke 5% z aktuálneho zostatku + poplatky a úroky alebo 1/30 z poskytnutého úverového limitu. Predchodca postupcu poskytol odporcovi úver, ktorý je v podľa čl. 3 ods. 1. zmluvy bezúročný maximálne 45 kalendárnych dní po uplynutí tejto lehoty banka prečerpanú sumu úročí úrokovou sadzbou, ktorej výška je určená bankou v zmysle úrokovej politiky banky a je uverejnená vo zverejnení a v súlade s obchodnými podmienkami. Vzhľadom na to, že odporca úver nesplácal dňa 14.04.2009 vyhlásil predchodca postupcu splatnosť, pričom celkový nedoplatok činil sumu 680,36 eur, z čoho suma 143,98 eur predstavuje dlžné úroky a dlžné úroky z omeškania a suma 536,40 eur predstavuje istinu úveru.

Z vykonaného dokazovania mal súd za to, že právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa ust. § 52 - 54 Občianskeho zákonníka a podľa Zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 2 písm. a) Zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení zákona 568/2007 Z.z. pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) Zákona 258/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z.z. (6) Pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Podľa ust. § 4 ods. 1 Zákona 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 4 ods. 4 písm. a) citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ust. § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzatvárania zmluvy, nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzatvárania zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporcovi bol poskytnutý aj revolvingový úver, tento úver aj vyčerpал, pričom vykonal aj čiastočné úhrady. Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli úverovú zmluvu na základe ktorej boli odporcovi poskytnuté finančné prostriedky na rôzny účel, pričom tento ho aj vyčerpал a preto súd má za to, že odporca je povinný navrhovateľovi uhradiť sumu 536,40 eur ako sumy, ktorá tvorí nesplatenú časť istiny.

Súd posúdil náležitosti zmluvy o úvere a zistil, že tak ako to uvádza zákon o spotrebiteľských úveroch, nespĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti. V zmluve absentuje ustanovenie ohľadom výšky, počtu a termínov splátok ako aj konečná splatnosť úveru, rovnako tak aj údaj o ročnej percentuálnej miery nákladov ako aj týkajúce sa aj úrokovej sadzby resp. variabilnej ročnej úrokovej sadzby.

V tomto prípade ide o bezúčelový revolvingový úver, ktorého podstata spočíva v tom, že na základe poskytnutej kreditnej karty odporca užíval peniaze poskytnuté právnym predchodcom navrhovateľa nepravidelne, v rôznej výške, a preto sa tu nedá presne predpokladať doba splatnosti celého úveru, a preto v tomto prípade tento chýbajúci údaj na úverovej zmluve nepovažuje súd za dôležitý. Na druhej strane však súd považuje ustanovenia upravujúce splácanie poskytnutého úveru za nedostatočné a nepresné, pričom tak zo zmluvy ako aj zo všeobecných obchodných podmienok nie je možné zistiť ku ktorému dňu v tom - ktorom mesiaci bol povinný odporca uhrádzať jednotlivé mesačné splátky. Podľa čl. 2 úverovej zmluvy sa klient zaviazal na tzv. minimálnu splátku, ktorá je vo výške 5% z aktuálneho zostatku + poplatky a úroky. Ďalej podľa čl. V. bod 8 všeobecných podmienok je klient povinný uhradiť najneskôr v deň splatnosti aspoň minimálnu splátku určenú bankou, prípade vyššiu podľa rozhodnutia klienta. Výška minimálnej splátky je určená vo výpise. Podľa čl. 1 -vymedzenie základných pojmov, deň splatnosti je bankou určený deň v mesiaci, do ktorého musí klient uhradiť splátku. Zo zmluvy takisto nie je zrejmé, či prvá splátka je splatná dňom poskytnutia úveru, alebo až nasledujúci mesiac po mesiaci v ktorom bol úver poskytnutý. Deň splatnosti, ktorý by odporcovi určila banka sa na zmluve nenachádza.

Na základe uvedeného tak nie je možné presne určiť, ktorou splátkou sa kedy dostal odporca do omeškania, a preto súd návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 49,96 eur zamietol.

Na základe takto poskytnutého úveru bol odporca v zmysle zmluvy platiť aj úrok z poskytnutého úveru. Podľa čl. 3 zmluvy, banka poskytuje klientovi úver, ktorý je bezúročný maximálne 45 kalendárnych dní, po uplynutí tejto lehoty banka prečerpanú sumu úročí úrokovou sadzbou, ktorej výška je učená bankou v zmysle úrokovej politiky banky a je uverejnená vo zverejnení a v súlade s obchodnými podmienkami. Banka si vyhradzuje právo kedykoľvek jednostranne zmeniť dohodnutú výšku úrokovej sadzby úveru v závislosti od zmien na finančnom trhu alebo ak sa realizujú opatrenia v oblasti menovej a úverovej politiky. Klient toto právo akceptuje bez výhrad. Zmena výšky úrokovej sadzby je účinná dňom rozhodnutia banky, aktuálnu úrokovú sadzbu je banka povinná bez meškania oznámiť vo svojom zverejnení.

Dobré mravy patria medzi všeobecne uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená.

Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ich považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecne uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti.

K problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozhodnutí sp. zn.: 3Cdo/173/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich morálnych zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúce určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenia § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to na základe všeobecných pravidiel morálnej tolerancie a morálneho charakteru konajúcich.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Zo znenia samotnej zmluvy ako aj všeobecných podmienok vyplýva, že banka mesačne zasielala odporcovi výpisy z účtov, ktoré okrem iného mali obsahovať aj rôzne poplatky, úroky spojené s využívaním platobnej karty. Odporca sa tak o výške úrokovej sadzby dozvedel až následne po vyčerpaní peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho nemohol dopredu zistiť na základe akej výšky úrokovej sadzby sa bude vzťahovať tá - ktorá transakcia a teda nemal dostatok informácií na to, aby mohol prípade ovplyvniť svoje ekonomické správanie a využiť iný objem poskytnutých peňažných prostriedkov. Navrhovateľ nepredložil súdu žiaden výpis z účtu odporcu, ktorý mu v zmysle zmluvy mal pravidelne zasielať, aby bolo zrejmé, akou výškou úrokovej sadzby si tento úver úročil. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, medzi základne náležitosti zmluvy o úvere patrí aj uvedenie výšky úrokovej sadzby, ktorou sa bude úrok úročiť. Vzhľadom však na neexistenciu takejto dohody medzi účastníkmi konania, keď podľa znenia zmluvy, že klient akceptuje bez výhrad výšku úrokovej sadzby jednostranne menenej bankou, je tento súhlas neplatný, nakoľko dohoda predstavuje dvojstranný právny úkon, a formuláciou, že klient s takýmto postupom banky súhlasí bez výhrad predstavuje vnucovanie právneho úkonu, ktorý je takto vykonaný nečestne, pod nátlakom a v rozpore s dobrými mravmi. Na základe uvedeného tak súd návrh na zaplatenie úrokov vo výške 94,02 eur.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní, je v omeškaní. Ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom je Vládne nariadenie 87/1995 Z.z. v platnom znení. Podľa § 3 tohto vládneho nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Výška úrokov z omeškania takto činí k prvému dňu omeškania 9% ročne, a preto súd zaviazal odporcu na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 536,40 eur od 13.12.2011. Vzhľadom na to, že súd kapitalizované úroky z omeškania zamietol, pre nejasnosť zmluvy, pretože nebolo možné vierohodne preukázať omeškanie dlžníka so splácaním jednotlivých splátok pre neuvedenie dňa splatnosti v zmluve,

súd tak priznal len úroky z omeškania, podľa petitu návrh a to odo dňa 13.12.2011, teda deň po dni keď bola na navrhovateľa postúpená pohľadávka. .

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný čiastočne, z uplatňovanej istiny 680,38 eur mu bola priznaná suma 536,40 eur, neúspešný bol o zaplatenie sumy 143,98 eur, súd mu priznal len krátené trovy konania.

Súdom priznaná výška trov konania v prospech navrhovateľa vychádza zo zásady úspechu, ktorá je zakotvená v § 142 ods. 2 OSP, a to tak, že čiastočný úspech sa odráža od výšky istiny, ktorej sa návrhom na začatie konania domáhal navrhovateľ a od súdom priznanej výšky istiny, ktorú súd uznal ako opodstatnenú a preukázanú v súlade s právnou úpravou, ktorá súvisí s prejednávaným nárokom navrhovateľa. Podľa pomeru medzi úspechom a neúspechom navrhovateľa súd vysloví, či navrhovateľ má alebo nemá právo na náhradu trov konania. V uvedenej právnej veci navrhovateľ žiadal priznať istinu 680,38 eur, z ktorej mu súd priznal len sumu 536,40 eur, čo predstavuje 78,84% a konanie v časti o zaplatenie 143,98 eur zamietol, čo predstavuje 21,16%. Z percentuálneho podielu úspechu navrhovateľa sa odráta jeho neúspech, a teda súd priznal trovy konania len vo výške 57,68% z navrhovateľom vyčíslenej sumy trov konania.

Navrhovateľ žiadal priznať trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 40,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 212,69 eur a to za tri úkony právnej pomoci 51,45 eur , 3x režijný paušál v sume 7,63 eur. + DPH. Súd tak dospel k záveru aj vzhľadom na vyššie uvedené, že odporca je povinný zaplatiť trovy konania a to za zaplatený súdny poplatok vo výške 23,28 eur na účet navrhovateľa a za trovy právneho zastúpenia navrhovateľa sumu 141,79 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Súd tak priznal trovy právneho zastúpenia iba za dva úkony právnej pomoci, nakoľko pokus o zmier považuje za neúčelne uplatnené trovy konania keďže je to úkon, ktorý spadá pod prípravu a prevzatie zastupovania.

Túto čiastku súd zaviazal zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p.

V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. súd je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania, uplatnených úspešným účastníkom konania v spore.

Čo sa však týka trov vedľajšieho účastníka konania, ktorý si za vynaloženú právnu pomoc žiadal priznať, súd mu tieto trovy nepriznal. Súd považuje trovy vedľajšieho účastníka za neúčelne vynaložené, pretože vedľajší účastník vo viacerých právnych veciach vstupuje opakovane, permanentne sa opakujúcim takmer totožným podaním, pričom nedisponuje ani so základnými informáciami o danom konaní, iba sa domnieva, že daná právna vec sa dotýka spotrebiteľa.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Len na základe skutočností, že žalovaným je spotrebiteľ bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej-ktorej právnej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie zastúpenia. Vedľajší účastník niektoré podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. (Uznesenie Krajského súdu v Prešove spzn.: 1Co/254/2013 zo dňa 19.12.2013).

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány

uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR) nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/546/2013 zo dňa 15.07.2014)

V tomto prípade vstúpil vedľajší účastník do konania bez vedomia a súhlasu odporcu, a vykonal prostredníctvom svojho právneho zástupcu úkony a podania, ktoré sa opakujú v množstve iných, obdobných vecí, súd preto tieto úkony nepovažoval za účelne vynaložené aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov v takýchto veciach, a preto trovy právneho zastúpenia právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno

odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na výkon súdneho rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.